

MÁRTON KÁROLY

Arcomra fény hull

Arcomra fény hull,
S behunyom szemem:
Fényt a sötéttel
Így ütköztetem.

Álmod szövik

Álmod szövik késő estig,
Míg a sötét rám telepszik.
Csukott szemmel végigélem
És majd reggel elmesélem.

Téli táj

Téli táj
A téli táj.

Magányosan

Színes világom
Álom és ébrenlét közt
Egyedül alszom.

Megsemmisült emlék

A nevünk monogramját
Fába véstük egykoron,
Villám csapott beléje:
Porrá égett, borzalom.

Beteg ágyánál

Szánalom, szánalom,
Távozóban lélek,
Morfium nyugtatta
Nappalok és éjek.

Megnyugvás ösvényén

Néha álomba lopod magad,
De kezem egy dermedt pillanat,
És reggelre, mint egy féleszű,
Elfelejttem vonásaidat.

Temetés után

Egy magányos padon vártalak,
És többször tárcsáztam a számodat,
De válaszhívásod elmaradt.
Sötét fátylat küldött az alkonyat.

Csupa fehér

Hálóinget
Vált az ég:
Csupa fehér
Hópihék.

NÉVJEGY

MÁRTON KÁROLY 1956-ban született Nyárádszeredában. Jelenleg Marosvásárhelyen él. Eddig a Napsugár, a Hazanéző, az Erdélyi Toll, a Népújság Múzsá rovata, az Erdőszentgyörgyi Figyelő, illetve Magyarországon a székesfehérvári VÁR és a Napút közölte verseit. Kedvelt versformája a négysoros és a haiku.